

ಜ್ಯೇ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನವನ್ನು, 'ಅತಿ ವೇಗ ತಿಧಿ ಚೇಗೆ', 'ಅದಸರವೆ ವದೆ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ', 'ಗಭೀರಿಯರಿಗೆ ಉಚಿತ', 'ಆರತಿಗೊಂದು ಕೆರತಿಗೊಂದು' ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು, 'ರಿಕ್ಷ ಸ್ಟೈಲಿಂಗ್‌ರಿಂಚ್ ಅಗಿ ಸಾಕ್ಷಿನಿ', 'ನಿಲ್ಲಿದ ನಾನು, ನಿಲ್ಲಿದ ಮೀನು' ಎಂಬ ಪ್ರೇಮಿಯಾಭ್ಯಂಸ ಅದಮ್ಮೆ ಪ್ರಣಯವನ್ನು, 'ಅಕ್ಷನ ಅಶೀವಾದ ಭಾವನ ಕಾಣಿಕೆ', 'ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಅಶೀವಾದ', 'ಮಾ ಕಿ ದುವಾ' ಎಂಬ ಕೃಜಳತೆಯ ಬರಹಗಳನ್ನು, 'ಶತ್ರುಗಳ ಅಶೀವಾದ' ಎಂಬ ದೌಲತ್ತಿನ ಬರಹವನ್ನು, 'ಇರೋ ತನಕ ಜಾಲಿ... ಹೇಳ ಮೇಲೆ ಖಾಲಿ... ಉರಿಗೊಂದು ಉಟಿ... ಮನೆಗೊಂದು ಘೋಟೋ, ಇಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟಿ ಜೀವನ್' ಎಂಬ ಬದುಕಿನ ನಿರಫರ್ಕತೆಯ ಬಗೆಗಿರುವ ದಾರ್ಶನಿಕ ನುಡಿಗಳನ್ನು, 'ಲವ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಲವ್ ಸ್ನೇರಿ, ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೈ ಮ್ರಾ ಸ್ನೇರಿ'; 'ಶ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗ, ಮೇಸದ ಹುಡುಗಿ'; 'ನಲ್ಲಿಯ ಸಿಹಿ ನಗೆ, ನಲ್ಲಿ ಪುಲ್ ಹೊಗೆ'; 'ಎಷಿಡಿ ಕಲಿತ ನಾರಿ ಪ್ರೇಮಿ ಜೊತೆ ಪರಾರಿ'; 'ಪ್ರೇತ್ಯೂ ಮುನ್ ಯೋಚಿಸು ಚೆನ್ಸು'; 'ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನು ಮುತ್ತು ಎತ್ತಿದ, ಹುಡುಗಿಯರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವನು ಭಕ್ತೇ ಎತ್ತಿದೆ'; 'ಎಣ್ಣೆ ಏಟು ಮಧ್ಯಮ, ಲವ್ವಿನ ಏಟು ಅಂತಿಮ' ಎಂಬ ಬರಹಗಳಂತೂ ಭಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಮದ, ಶ್ರೀತಿದಿವಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕೈಯಿಂದ ನಿರೂಪಿತೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ವಾತ ನಟ ಪ್ರೇರಿತ ರಾಜ್ಯಕುಮಾರ್ ಅವರ ಸಾಮಿನ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಚೋ ಚಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಆಚೋಗಳ ಮೇಲೆ ಅವು ಘೋಟೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಿಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅವು ಮೂಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನದ ಮಹೋನ್ವತ್ವೆ ಸರಿ.

ನಗಂತೂ ರಜಿನಿಕಾಂತ ಅಭಿನಯದ 'ಬಾಶಾ', ವಿನ್ನುವರ್ಧನ್ ಅಭಿನಯದ 'ಸಾಹಸಿಂಹ', ದಶನ್ ಅಭಿನಯದ 'ಸಾರಥಿ', ಸುದಿಪ್ಪ್ ಅಭಿನಯದ 'ರಂಗ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ವಲಾಸಿ' ಅತ್ಯಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಆಚೋ ಚಾಲಕನಾಗಿ ಅವರು ನಿವಾಹಿಸಿದ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಆಗಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ 'ಬಾಶಾ'ದ 'ಅಮೋಕಾರ ಅಮೋಕಾರ', 'ಸಾರಥಿ'ಯ ಕೈ ಮುಗಿದು ಪರು ಇದು ಕನ್ನಡದ ತೇರು' ಗೀತಗಳನ್ನು ನಾರಾಯ ಬಾರಿ ಕೇಳಿದರೂ ಸಾಕೆಸಿದದ್ದು ಇವು.

ವನೇ ಇರಲಿ ಬಾಪ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಯಾವ ಬರಹಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತ್ವಾಹಾದ ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದರೂ ಮಾರಿಳಿಪಾಟೋಗಳ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಚೆಟ್ ಹಾಕುವ ಸ್ಥಿರಿಯೋ ಫ್ಲೇಯರ್ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸ್ನೀಕರ್ ಅನ್ನ ಪ್ರಸಾರಿನ ಗಾಂಧಿ ಚೋಕಿದಂತಹ ರಿಕ್ಷಾದ ಒಳಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಅಸ್ತ್ರೇಗೋ, ತುರ್ತು ಕೆಲಸದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಹೊರಬರೆ ಬಾಪನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಸೀಟು ನನಗೆ ಮೀನೆಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಪನ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿ

ದಿನ ತ್ವಾಹನ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಮುಖಿ ತೋಯಿಸುವುದು, ವಾರಕ್ಕೆಕ್ಕೆಮೈನಮೂರನದಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ಕ್ಕಿನ್ಕೊ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಶಾಂತಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಂಜಿನ್ ಒಳಭಾಗದವರಗೂ ನೀರು ಹಾಕಿ ಸಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಹಗಲೇರಿತ್ತು. ನದಿಯ ತಟದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗೆ ಸಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ವಾಹನಿಗೂ ನಾನು ಸಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮಳೀಗಾಲದಲ್ಲಿತೂ ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾಡಿಯಾದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಟಪಾಡಿ ರಾಜಿಕೊಂಡು ಬರುವ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುದ್ದುಮರಿ ತ್ವಾಹನಿಗೆ ಪುಣ್ಯಸಾನ ಮಾಡಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ತ್ವಾಹನ ಜಂಜಿನ್ನಾನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ದೂಳಿಮತ್ತಿತ ಆಯಿಲ್ ಜಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಹಳೆಯ ತಂಡು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸೀಮೆವಳ್ಳಿ ಅದಿ ಉಜ್ಜಿ, ತಿಂಕ್ಕಿಷಳಿತ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಆಯಿಲ್ ಕಲೆ ಆದರೆ ಉಮ್ಮೆನ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಬಾಪನಿಗೂ ಮಹಾಮಂಳಾರಿಯಂತೂ ಖಿಚಿತೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕೆವಲ 10 ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಪರವಾನಿ ಇರುವ ನಮ್ಮ ತ್ವಾಹನಲ್ಲಿ ನಮೂರಿನಿಂದ 80 ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರ ಇರುವ ಎಮ್ಮೆ ಮಾಡುವಿನ ಸೂಳಿಕೆಹಿಂದರೆ ದ್ರಾಫ್ಟ್ ಇಂಘಿ ದ್ವಾರಾ ದಾದ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನ ಬಾಪ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋರಬಿದ್ದಿದ್ದೆವು. ಬಾಲ್ಯ ಕಾಲದ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ತ್ವಾಹನ ಜೊತೆಗಿನ ಪ್ರಯಾಣವಂತೂ ಅಪಾರವಾದ ಜೀವ ಚೈಕೆನ್ನವನ್ನು ನನ್ನೇಳಗೆ ತುಂಬಿಸಿತ್ತು.

ಪೆಟ್ರೋಲ್, ಡೈಸೆಲ್ ಬೆಲೆ ಪರಿಕೆ ವಿರೋಧಿ ವಿರೋಧ ಪ್ರಕಾಗಳು ಅಯೋಜಿಸಿದ ಭಾರತ್ ಬಂದ್ರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಫಂಸೆ ಯಾವಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಾರಜಿ, ಬಾಪನಿಗೂ ರಜಿ. ತ್ವಾಹನನ್ನು ತೋಳಿಯಲು ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಂದು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರದ ನದಿಯ ತಟಕ್ಕೆ ಹೊರಬೆ ನಮಗೆ ಬಂದ್ರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ರಸ್ತೆಗಳು ಆಚೋ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಿಂಬ ಉತ್ತಾಹ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಪುಳಿತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜಿಗಿದು ಬಾಪನ ಸೀಟ್‌ಗೆ ಬಂದು ಎಕ್ಕೆಲೇಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಕೇಳಿದೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೆ. ಬಾಪನ ಬ್ಯಾಲೆನ್‌ ತಪ್ಪಿಹೊಗಿತ್ತು. ನೇರವಾದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಚಕ್ಕಡ ಗಾಡಿ ವೆಗೆ ತಾಲಾರದೆ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಗುಡ್‌ಬೈ ಹೇಳಿತ್ತು.

ಮೂರು ಸುತ್ತು ಉರುಳಿ ಎಡಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು

ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವೇ ಸರಿ. ನಾನು ಕಂಡೆಂತೆ ಕನಾಟಿಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಅಧ್ಯಾರಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸುವವರೆಂದರೆ ಆಚೋ ಚಾಲಕರೇ. ಕನ್ನಡದ ತೇರು ಎಂಬಂತೆ ಆಚೋಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿಂದ, ಜೀತುಗಳಿಂದ, ಹಿಂದು ತಾಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಸಿಗರಿಸಿ, ನಿಲ್ಲಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಾನರ್, ಬಂಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡ ದ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಿ, ಸ್ವೀಕರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆಕ್ರೆಸ್‌ಗ್ರಾಫ್‌ಗಳನ್ನು ಆಯಿಲ್‌ಚೆಸಿ, ಜನರಿಗೆ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿ, ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಾಂಬೆಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆಚೋ ಚಾಲಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡಗಿರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಮೆನ್‌ಪಡಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ನಿಜವಾದ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವ್‌ಪ್ರಾಗಳು ಈ ಆಚೋ ಚಾಲಕರೇ ಸರಿ.

ಆಚೋ ರಿಕ್ಷಾದ ಹಿಂಭಾಗವಂತೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ವೆದಿಕೆಯೇ ಸರಿ. ಏಟಿ ಬಿಟಿ ಬಂದು ಕನ್ನಡವ ಜೊತೆಗಿರಲಿ, ಕನ್ನಡಿಗ, ಕನ್ನಡದ ಕಂದ,